

ת"ד 3741/11/15 - מדינת ישראל נגד יחזקאל טלפיר

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

15 ספטמבר 2016

ת"ד 3741-11-15 מדינת ישראל נ' טלפיר

לפני כבוד השופט עופר נהרי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יחזקאל טלפיר

הנאשם

ע"י עו"ד דוד חן

גזר - דין

הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בעבירה של נהיגה חסרת זהירות אשר הביאה לגרימת תאונת דרכים.

תוצאתה של התאונה קשה ביותר.

באירוע המדובר הנאשם נהג במשאית לפינוי אשפה ברחוב אוסישקין ברמת השרון ואיפשר למשאיתו להתקדם קדימה ולמחוץ אדם אל חלקו האחורי של רכב אחר אשר עמד חונה.

האירוע התרחש באור יום (בשעה 10:45 בבוקר).

הנפגע - שגופו נמחץ כאמור בין שני כלי הרכב הנ"ל תוצאת התנהלותו של הנאשם - נחבל חבלות של ממש כמפורט בסעיף 4 לעובדות כתב האישום.

כתוצאה מהתאונה הנפגע אושפז בבית החולים למשך כשלושה וחצי חודשים אשר במהלכם נאלץ לעבר מספר ניתוחים ובהם, בסופו של דבר, ניתוח לכריתת שתי רגליו מעל הברכיים, וזאת בנוסף לניתוח פלסטי להשלמת טיפול בגדמים, סגירת הבטן וניתוח להשתלת שתלי עור.

אין ספק - תאונה שתוצאתה קשה ביותר כאמור אשר שינתה כליל את חייו של הנפגע והפכה אותו לנכה חסר רגליים.

כעולה ממה שלכל הפחות נמסר מפי הנאשם (כעולה מתסקיר שירות המבחן) גירסת הנאשם לאירוע הינה שברגעים שקדמו לתאונה הוא התבונן לדבריו במראות המשאית בחיפוש אחר פועלים וכי בהיסח הדעת לדבריו הרגל שלו הרפתה מדושת הבלם והמשאית שלו הידרדרה ופגעה בנהג של רכב שעמד רגלית לפניו (הנפגע).

לשיטתי, ובכל הכבוד, באם כך אירע אזי לא רק שתוצאת האירוע חמורה מאד אלא שגם מידת חוסר זהירותו של הנאשם באירוע היתה רבה מאד.

בפני מצוי תסקיר מפורט של שירות המבחן אשר סוקר בהרחבה את נסיבות חייו של הנאשם ומשפחתו, את חששותיו מהעונש, את עמדת הנאשם על כי הוא, לדבריו, אינו נזקק להשתלב בקבוצה טיפולית, וגם כי, לדבריו, הוא איננו "פנוי לכך", וכן בסופו של התסקיר מצויה גם המלצה להטלת ענישה משמעותית וקונקרטיה אשר תבהיר ותחדד לנאשם את חומרת מעשיו והשלכותיהם.

המלצת שירות המבחן היא לענישה בדרך של ביצוע עבודות שירות.

בפני גם מצויים טיעוניהם המפורטים של באי כוח הצדדים בכתב (ובכלל זה הפניות לפסיקה ולמסמכים נוספים ובכלל זה מסמכים רפואיים), וכן דבריו של הנאשם עצמו בפני.

כמו כן מצוי בפני גיליון הרשעותיו הקודמות בתעבורה של הנאשם.

הנאשם נוהג כארבעים שנה ולחובתו צבר 17 הרשעות קודמות בתעבורה.

לציין כי רבות מהרשעותיו הקודמות של הנאשם הן בעלות אופי בטיחותי ובכלל זה ריבוי של עבירות של שימוש בטלפון נייד שלא כדין אגב נהיגה (עבירה ברת הסחת דעת מן הנעשה בכביש) וכן ניתן למצוא בעברו מן העת האחרונה עבירה של אי מתן זכות קדימה להולכי רגל במעבר חציה.

עם זאת, בשים לב לוותק הנהיגה אין לומר שמדובר בעבר תעבורתי מכביד (אך כאמור גם בהחלט אין מדובר בעבר נקי או בעבר תקין).

לנאשם נסיבות אישיות, בריאותיות, משפחתיות וכלכליות שאינן פשוטות (והכל כעולה מתסקיר שירות המבחן ומטיעוני ההגנה לעונש ומהמסמכים שצרפה ההגנה לטיעוניה לעונש).

ראוי שתינתן הדעת גם לכך שהנאשם הודה.

אלא שחומרת נסיבות האירוע ותוצאתו הקשה - מכריעות למרבה הצער את הכף במקרה זה.

נהג משאית המאפשר ללא שימת לב למשאיתו להתקדם קדימה ברחובה של עיר אל עבר רכב חונה ולמחוץ הולך רגל בין שני כלי הרכב, וכאשר כך תוצאתה הקשה של מחיצה זו, אין מנוס לו לבית המשפט מלהעביר בעקבות כך מסר ברור ליחיד ולרבים, בשים לב לקדושת החיים ובשים לב לצורך להפנים כי רכב (ובפרט משאית) משולים במידה רבה ובצדק לכלי נשק אשר יש לאחוז בו כהלכה, שמא יביא הדבר חו"ח לאבדן חיי אדם או למצב שאיננו רחוק מכך.

מתחם העונש ההולם במקרים כגון דא יכלול ברגיל מאסר בפועל (לכל הפחות בדרך של עבודות שירות) לצד פסילה בת שנים מלנהוג, ולצד רכיבי ענישה מקובלים נוספים כקנס, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי ואף פיצוי ולו סמלי לקורבן.

למעשה, גם שירות המבחן סבר כאמור כי נדרשת כאן ענישה משמעותית אשר תבהיר ותחדד חומרת המעשים והשלכותיהם.

אלא שבניגוד להמלצתו הספציפית של שירות המבחן לדבר העונש, ובכל הכבוד, עמדתי היא שבמקרה דנן - לאור חומרת ההתנהלות וחומרת התוצאה - יש מקום להעביר מסר שיכלול גם מאסר - ולו קצר יחסית - מאחורי סורג ובריח.

אני אף שותף, בכל הכבוד, לעמדת המאשימה כי עם כל ההבנה למצוקותיו האישיות של הנאשם, יש מקום להרחיקו מנהיגה לשנים.

ואדגיש: אינני מתעלם מנסיבותיו האישיות, המשפחתיות והכלכליות של הנאשם, ואף לא ממצב בריאותו, אך לא אוכל מנגד להתעלם מן המחיר שנגבה מהנפגע ומהחברה - מחיר מיותר ונורא.

רואה אני למצוא כהולמים עקרונית את המקרה דנן - לאור מהות האירוע דנן ולאור תוצאותיו של האירוע דנן - את דבריו העקרוניים של בית המשפט העליון כביטויים, בין היתר, ברע"פ 2564/12 "קרני נ. מד"י" (והאזכורים הנוספים שם) אשר לפיהם:

" לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונת הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

מנגד כאמור - נסיבותיו האישיות של הנאשם והודאתו.

מלאכתו של בית המשפט היא כידוע מלאכה של איזונים.

לאחר כל אלה, ובשים לב לשיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של חודשיים וחצי לריצוי מאחורי סורג ובריח.
2. פסילת רשיון הנהיגה לתקופה של 5 שנים בפועל בניכוי 60 ימי פסילה מנהלית שריצה.
3. פסילת רשיון הנהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תאי למשך 3 שנים.

4. מאסר לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור בתקופת התנאי עבירה של נהיגה בחוסר זהירות או נהיגה בקלות ראש אשר יביאו לגרימת חבלה של ממש בגוף.

5. הנאשם גם יעביר לנפגע פיצוי כספי, סמלי במהותו, בסך של 10,000 ₪.

לאור הטלת רכיב המאסר בפועל, מצבו הכלכלי של הנאשם והעובדה כי נפסק פיצוי כספי סמלי לקורבן, אני נמנע מהטלת רכיב של קנס.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום 15.9.16 במעמד הצדדים.